



سکوت، کتمان و خدمت به قدرت

گفتاری از محسن آرمین

درباره عملکرد سوء عالمان دین از نگاه قرآن



بدون حقوق در ایران

قهرمان در آسیا

گفت‌وگو با بازیکنان تیم ملی هاکی روی یخ زنان ایران



نوروز پرحادثه

گفت‌وگو با سرهنگ هادی هاشمی

رئیس پیشین پلیس راهور درباره تصادفات جاده‌ای



عفونت و بیماری پس از سیل

بررسی آخرین وضعیت بهداشتی و درمانی مناطق سیل‌زده بلوچستان

گزارش
اقتصاد
۱۰-۱۱

محدودسازی

اتاق بازرگانی

ادامه دارد

حسین سلاح‌ورزی از احتمال

استعفای دسته‌جمعی

هیات مدیره اتاق در اعتراض

به فشارهای دولت خبر داد

سرمقاله

عمل به شعار سال

از بهارش پیداست

واقعیت این است که از همان زمان که شعار سال یعنی «جهش تولید با مشارکت مردم» اعلام شد، برخی کارشناسان مانده بودند که ببینند دولت محترم چه برنامه‌ای برای تحقق این شعار دارد؟ در سخنرانی ششم فروردین‌ماه آقای رئیسی به جز چند جمله کلی و تکراری در خصوص چگونگی مشارکت مردم در این جهش تولید وجود نداشت. هدف اصلی این نشست که با حضور صدها مدیر در تهران و بیش از آن در شوره‌های اداری استان‌های کشور برگزار شد، تبیین برنامه‌ها جهت اجرای این شعار محوری سال بود. بنابراین، از همان ابتدا می‌شد حدس زد که هیچ رویکرد سازنده‌ای در این زمینه وجود ندارد. علت نیز در فهم ویژه دولت از مردم و بخش خصوصی است که سال گذشته در دو مورد برجسته‌تر شد. اول، فشار فراوان دولت به اتاق بازرگانی برای استعفای رئیس اتاق ایران و تجدید انتخابات بود که پس از ماه‌ها کشمکش این برنامه عملی شد و اتاق بازرگانی به‌عنوان پارامتر جهت بخش خصوصی ضرر به خورد. نمونه دوم نیز هنگام دیدار مقام رهبری از یکی از نمایشگاه‌های دولت دیده شد، که وزیر نفت در پاسخ به تأکید رهبری به واگذاری پروژه‌های اقتصادی به بخش خصوصی توضیح داد که پروژه را براساد اجرایی فرمان امام انجام داده است، که ایشان برداشت آقای وزیر را نقد کردند و خواهان واگذاری کارها به بخش خصوصی شدند و تأکید کردند که ستاد اجرایی بخش خصوصی نیست. این مسئله نیز نشان داد حتی تا این اندازه هم متوجه نظرات رهبری نظام نبودند و یا نیستند و نمی‌دانند که ستاد اجرایی جزو بخش عمومی است و خصوصی محسوب نمی‌شود. بالین حال، انتظار می‌رفت که پس از آغاز سال و تأکید روشن رهبری نظام بر مشارکت مردمی یا همان بخش خصوصی، رویکرد قبلی تغییر کند و برنامه‌هایی برای اجرایی شدن این هدف آماده و به روز شده ارائه دهند. باعث تأسف است که باید گفت به جای تحقق این انتظارات، اکنون شاهد فشار بیشتر بر اتاق بازرگانی با نمایندگان بخش خصوصی هستیم. فشارهایی که در گزارش اقتصادی امروز هم‌میهن به جزئیاتی از آن اشاره شده است. تردیدی نباید داشت که بدون التزام به رویکرد مردم‌گرا و نیز دفاع از دولت سیاستگذار به جای تصدی‌گری، رشد اقتصادی یک خیال خام است، چه رسد به اینکه خواهد جهش هم‌بشود. نکته اساسی این است که اضافه کردن قید «با مشارکت مردم»، معنای روشنی دارد. در واقع، سال گذشته نیز شعار رشد تولید مطرح بود که متأسفانه در نهایت فقط شامل نفت و واحدی بخش خدمات شد و صنعت و کشاورزی از آن بهره‌مند نشدند. شاید به همین علت، امسال تأکید شده که مشارکت مردم به آن اضافه شود زیرا سال گذشته شاهد چنین مشارکت برجسته‌ای نبودیم، که اگر بود این شعار داده نمی‌شد. ❏



عاطفی‌ترین روز قدس

بازخوانی تاریخچه روز قدس پس از انقلاب

با درنگ بر سال‌های ۵۸ و ۶۴ و ۸۰ و ۸۸ و تمایز روز قدس ۱۴۰۳

تاریخ
سیاست

ماه رمضان امسال در مناطق جنگ‌زده فلسطین/ عکس: Gettyimages

وگرنه باقی امور حل شده یا مشکلی بین خودشان است و نباید کاسه داغ‌تر از آش شد. این نقد بعد از قرارداد اسلو در سال ۱۹۹۳ شدت گرفت و کار به جایی رسید که در عالی‌ترین سطوح از یاسر عرفات، رهبر سازمان آزادی‌بخش فلسطین که اندک زمانی بعد از پیروزی انقلاب ۵۷ به تهران آمده و با امام خمینی دیدار کرده بود، با عنوان خائن یاد می‌شد که چرا به توافق تن داده است. طرف اسرائیلی هم البته به خیانت متهم شد که چرا از ۲۲ درصد صرف‌نظر کرده و بهای آن جان اسحاق رابین بود که ترور و کشته شد. انتقادهای در ایران در حالی بود که بعد از تشکیل و استقرار دولت ملی فلسطین در رام‌الله دفتر ساف در تهران به‌عنوان سفارت فلسطین ارتقا یافت. ساختمانی که پیش از انقلاب در اختیار اسرائیل بود و اگر چه رسماً سفارت نداشت اما عملاً نقش سفارتخانه را ایفا می‌کرد. در تاریخ روز قدس در جمهوری اسلامی و طی این ۴۵ سال بر چند روز می‌توان بیشتر درنگ کرد:



مهرداد خدیر
معاون سردبیر

کشته که چریک‌های حماس در خانه‌های آنان یا در تونل‌های زیرزمینی پناه گرفته‌اند و همچنان به آتش‌بس تن نمی‌دهد چون مدعی است به دنبال نیروهای حماس می‌گردد! هر چند دکتر ابراهیم یزدی می‌گفت او در دوران وزارت خارجه در سال ۱۳۵۸ به رهبر فقید انقلاب پیشنهاد کرد روزی به‌عنوان روز قدس نام‌گذاری شود اما این مناسبت با اعلام از جانب امام خمینی شناخته می‌شود چندان که ایده اولیه ملی کردن صنعت نفت را اگر چه دکتر سیدحسین فاطمی مطرح کرد ولی با دکتر محمد مصدق شناخته می‌شود. روز قدس در این ۴۵ سال فراز و نشیب فراوان داشته و در غالب سال‌ها جنبه نمادین آن می‌چربیده و در مواردی خیلی‌ها هم مسئله فلسطین را تمام‌شده می‌دانستند و می‌گفتند فلسطینی‌ها به ۲۲ درصد سرزمین رضایت داده و بحث تنها بر سر بیت‌المقدس شرقی است و شهرک‌سازی‌ها و اختلاف بر سر آن است که اسرائیل زیر بار اولی نمی‌رود تا پایتخت دولت ملی فلسطین باشد و دومی را هم متوقف نمی‌کند

فردا روز قدس است و گزاف نیست اگر گفته شود عاطفی‌ترین در این ۴۵ سال. چراکه در سال‌هایی از حال و هوای فلسطین دور شده بود و این ذهنیت هم غلبه داشت که موضوع فلسطین تمام یا حل یا بر سر آن توافق شده و نوعی پروپاگاندا با مصرف داخلی است اما امسال چنین ادعایی را کسی نمی‌پذیرد. این گزاره که آخرین جمعه ماه رمضان که به پیشنهاد امام خمینی به‌عنوان روز قدس نام‌گذاری شد، امسال حال و هوای دیگری دارد بر این پایه استوار است که در هیچ‌یک از ۴۵ سال گذشته افکار عمومی در جهان تا این حد با فلسطین همراه نبوده و شگفتا که در این ۶ ماه آن قدر که در کشورهای اروپایی در اعتراض به کشتار فلسطینی‌ها اعتراض و راهپیمایی انجام شد، در ایران شاهد نبودیم! بیش از ۶ ماه است که اسرائیل به تلافی عملیات طوفان الاقصی در ۱۵ مهر ۱۴۰۲ مردمان بی‌پناه غزه را زیر شدیدترین حملات خود قرار داده و کل باریکه را به تلی از ویرانی بدل ساخته و بیش از ۳۰ هزار ساکن غزه و غالباً هم‌زن و کودک را به این بهانه

۲۶ مرداد ۵۸

اولین روز قدس در حالی برگزار شد که از سه هفته قبل نماز جمعه در تهران به امامت آیت‌الله طالقانی برگزار می‌شد و آن روز نیز طالقانی با دهان روزه در دفاع از آرمان فلسطین خطبه خواند. سخنرانان آن راهپیمایی که پیش از خطبه‌های طالقانی در اولین روز قدس سخن گفتند ۴ شخصیت بودند. اگر هانی الحسن، سفیر وقت فلسطین را که تنها پیام یاسر عرفات را قرائت کرد و خود نطقی ایراد نکرد به حساب نیاوریم: سخنران اول مهندس مهدی بازرگان، نخست‌وزیر دولت موقت بود که به مقایسه جمعیت سه میلیونی حاضر با ۱۲ سال قبل از آن پرداخت که اسرائیل در سال ۱۹۶۷ مناطق تازه‌ای را اشغال کرد و نیروی برتر در خاورمیانه تصور می‌شد و انقلاب اسلامی ایران به این انگاره پایان داد. بازرگان، از امام موسی صدر نیز یاد کرد و جای او را در آن آیین خالی دانست. سخنران دوم، عبدالحلیم خدام، وزیر امور خارجه وقت سوریه بود که پیش‌بینی کرد انور سادات به خاطر عقد پیمان کمپ دیوید به سختی مجازات شود. ❏